

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รายงานการวิจัย
เรื่อง

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท
ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ENGLISH READABILITY BY GUESSING VOCABULARY MEANING FROM
CONTEXT OF FIRST-YEAR STUDENT IN THE FACULTY OF
BUSINESS ADMINISTRATION AT
SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
นราวดี พันธุ์ธรา
SRIPATUM UNIVERSITY

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2548

หัวข้อวิจัย : ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัย : นางสาวนราวดี พันธุ์นรา

หน่วยงาน : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2551

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม 2) เพื่อศึกษาความสามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ซึ่งเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 50 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 50 คน ผู้วิจัยได้ทดสอบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท แล้วทดลองสอนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทแก่กลุ่มทดลอง และสอนกลุ่มควบคุมด้วยการให้ความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย กลุ่มนี้ไม่ได้รับการฝึกเดาความหมายของคำศัพท์ หลังจากนั้นจึงประเมินผลโดยให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติทดสอบที (t-test) และวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม แบบทางเดียว (One-Way ANCOVA)

ผลการวิจัย เมื่อมีการควบคุมไม่ให้เกิดความแตกต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนแล้วสรุปได้ว่านักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เรียนการฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : คำศัพท์/ เดาคำศัพท์/ วิธีเดาความหมาย/ วิธีหาความหมายของคำศัพท์

Research Title : English Readability by Guessing Vocabulary Meaning from
Context of First-Year Student in the Faculty of Business
Administration at Sripatum University

Name of Researcher : Ms. Narawadee Pannara

Name of Institution : The Faculty of Liberal Arts, Sripatum University

Year of Publication : B.E. 2551

ABSTRACT

The purpose of this research was 1) to study English readability by guessing vocabulary meaning from context of first-year student in the Faculty of Business Administration at Sripatum University 2) to study the ability of guessing vocabulary meaning of first-year student in the Faculty of Business Administration at Sripatum University

100 subjects were purposively selected. They were divided into an experimental group and a control group which had 50 students for each group. After giving the pretest, the experimental group was instructed in English reading by guessing vocabulary meaning from context and the control group was given vocabulary meaning in Thai. This group was not trained guessing vocabulary meaning from context. Then the post-test was administered to both groups. The data were analyzed by t-test and one-way ANCOVA

The results showed when the difference of pretest score was controlled, the experimental group who studied guessing vocabulary meaning from context had higher score than the control group who was giving vocabulary meaning in Thai at the .05 level of significance.

Keywords : vocabulary/ guessing vocabulary/ guessing meaning/
finding vocabulary meaning

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายท่าน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รศ.ดร. ชมพันธ์ุ์ กุญชร ณ อยุธยา ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำปรึกษา
งานวิจัย

ขอขอบคุณอาจารย์ ร.อ. จุฑามาศ สุคนธา ที่ให้คำแนะนำด้านภาษาอังกฤษ ขอขอบคุณ
ผศ. อำนวย วังจิ้น ที่ให้คำแนะนำด้านการประมวลผล และขอบคุณผู้ร่วมงานหลายท่านที่ให้
ข้อเสนอแนะที่ดี

ขอขอบคุณนักศึกษาผู้มีส่วนช่วยให้งานวิจัยนี้สำเร็จ

ผู้วิจัยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

นราวดี พันธุ์นรา
กุมภาพันธ์ 2551

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
	3. คำถามการวิจัย.....	3
	4. สมมุติฐานการวิจัย.....	3
	5. ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	6. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2	วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	5
3	ระเบียบวิธีวิจัย.....	17
	1. รูปแบบการวิจัย.....	17
	2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	17
	3. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	18
	4. เครื่องมือการวิจัย.....	18
	5. การรวบรวมข้อมูล.....	19
	6. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	24
	1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	24
	2. สมมุติฐานการวิจัย.....	24
	3. การดำเนินการวิจัย.....	24
	3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.2 ระยะเวลาที่ทดลอง.....	24
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	25
3.4 วิธีดำเนินการทดลอง.....	25
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
5. สรุปผลการวิจัย.....	26
6. อภิปรายผล.....	26
7. ข้อเสนอแนะ.....	28
บรรณานุกรม.....	30
ภาคผนวก.....	34
ภาคผนวก ก. ตารางวิเคราะห์.....	35
ภาคผนวก ข. แบบทดสอบ.....	44
ภาคผนวก ค. บทเรียน.....	50
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	59

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1.....	17
2	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษโดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนเรียน.....	20
3	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนก่อนและหลังเรียนของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	21
4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนสอบหลังเรียนด้วยวิธีทั้งสอง....	22
5	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนด้วยวิธีทั้งสอง...	23
6	ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่น.....	36
7	ตารางผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ (Try Out).....	39
8	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบททั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	41
9	ผลการทดสอบแบบ ANCOVA.....	43

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เพราะการอ่านคือบ่อเกิดของความรู้ การอ่านไม่ใช่เพียงการสะกดคำและอ่านเท่านั้น แต่การอ่านยังเป็นขบวนการค้นหาความหมาย หรือการเข้าใจตัวอักษร พร้อมทั้งช่วยให้ผู้อ่านมีแนวคิดใหม่ๆ เกิดขึ้นจากประสบการณ์เดิม (ซูลี อินมัน 2533: 5) การอ่านต้องมีสมาธิ รับรู้ จัดลำดับ และประมวลข้อมูลที่ได้จากการรับรู้ เพื่อให้ได้สาระมากที่สุด (ปานจิตต์ โกญจนาวรรณ และ ธนิกานต์ มาษะศิริรานนท์ 2542: 27) การอ่านมิใช่เพียงผู้อ่านทราบความหมายของสัญลักษณ์ของตัวอักษรเท่านั้น แต่ต้องตีความหมายสิ่งที่อ่านให้ได้ ขณะเดียวกันต้องสามารถประเมินผลสิ่งที่อ่าน โดยนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้ตัดสินว่า ถูกต้องสมเหตุสมผลมากน้อยเพียงใด (ไพพรรณ อินทนิล 2546: 7 อ้างอิงจาก เพ็ญศรี รังสิยางกูล 2530: 9)

ปัจจุบันวิทยาการสมัยใหม่เกิดขึ้นมากมายและรวดเร็ว การอ่านจะช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การอ่านให้ประโยชน์ทุกด้านและทุกโอกาส ทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการแสวงหาความเพลิดเพลิน เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ (จวีลักษณ์ บุญยะกาญจน 2547: 22) นอกจากการอ่านจะให้ความบันเทิงแล้ว เรายังสามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่นในการทำงาน เพราะการอ่านช่วยให้เราเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ยิ่งอ่านมากก็ยิ่งรู้มาก

โลกยุคใหม่เป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร มีทั้งข่าวสารข้อมูลภายในประเทศ และมาจากต่างประเทศ ภาษาที่ใช้สื่อข่าวสารข้อมูลนิยมใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งถือเป็นภาษาสากล หลายประเทศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ แต่บางประเทศกำหนดให้เป็นภาษาที่สอง สำหรับประเทศไทยกำหนดให้มีการเรียนการสอนในโรงเรียน ในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งทุกคนต้องเรียน (สุรัชย์ ปิยานุกูล 2536: 1-2; อัจฉรา วิมลเกียรติ 2547: 1)

การอ่านเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากทักษะการพูด ฟัง และเขียน ในการเรียนขั้นสูง แม้ว่าบางคนไม่ได้เรียนสาขาภาษาอังกฤษ ก็คงหลีกเลี่ยงการอ่าน

ตำราภาษาอังกฤษไม่ได้ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ซึ่งสามารถเผยแพร่ข่าวสารข้อมูล ออกไปได้ในวงกว้าง การอ่านภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่ใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น แต่ใช้หา ความรู้ทั่วไป เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นด้วย เช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ หรือยา ที่นำเข้ามา จากต่างประเทศ ที่ยังไม่มีแปลในระยะแรก ก็จำเป็นต้องอ่านข้อมูลการใช้เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นความสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจ จะทำให้ได้เปรียบ เพราะจะได้รับความรู้ที่ถูกต้อง และมีความคิดหรือมุมมองกว้างขึ้น

อุปสรรคของการอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจคือ การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ แม้จะใช้ ทักษะหรือเทคนิคอื่นๆได้ดีเพียงใด แต่ถ้าไม่รู้ความหมายของคำในข้อความที่กำลังอ่าน ก็จะไม่ เข้าใจสิ่งที่อ่าน (สมุทฺร เชนเชาวิช 2545: 15) ปัญหาหนึ่งของการอ่านคือคำศัพท์ (Pornsirir 1998: 15) การอ่านเนื้อเรื่องต่างๆจะปรากฏคำศัพท์เป็นจำนวนมาก หากผู้อ่านรู้คำศัพท์เป็นอย่างดี จะช่วยให้อ่านได้อย่างเข้าใจได้และรวดเร็ว อภิรดี จริยารังศรีโรจน์ (2545: 3) อ้างถึง ผลงานวิจัยของ Coady และคณะว่าเมื่อนักเรียนมีความสามารถในการรู้คำศัพท์เป็นอย่างดี จะ ทำให้ความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นคำศัพท์จึงมีความสำคัญต่อกระบวนการอ่าน เป็นอย่างมาก

แม้ว่าการเรียนในชั้นเรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ออกความหมายของคำศัพท์ แต่คงไม่สามารถ บอกได้ทุกคำ เนื่องจากมีเวลาจำกัด และการอ่านมิได้อยู่แต่เพียงในชั้นเรียน แต่ยังมีบทบาทนอก ห้องเรียนด้วย การฟังพจนานุกรม เพื่อหาความหมายเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ผู้อ่านใช้ แต่การเปิด พจนานุกรมบ่อยๆ จะทำให้เสียเวลา และเกิดความเบื่อหน่าย การหยุดเพื่อใช้พจนานุกรมบ่อยๆ จะทำให้การอ่านไม่ต่อเนื่อง ต้องเสียเวลาทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านใหม่ เป็นสาเหตุให้ท้อแท้ ไม่อยากอ่านอีกต่อไป ดังนั้นการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากบริบทจะเป็นการเริ่มต้นที่ดี (วัลลภา บุญ อนันตบุตร 2547: 2 อ้างอิง Gu 2003: Online) ซึ่งยุทธวิธีเดาคำศัพท์โดยอาศัยบริบทนับเป็น ยุทธวิธีที่สำคัญ (วัลลภา บุญอนันตบุตร 2547: 2 อ้างอิง Nation 1999: 130)

การเดาคำความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นกลวิธีหนึ่งที่จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ ที่ต้องการรู้ความหมาย ซึ่งผู้วิจัยสนใจอยากค้นคว้า

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย ศรีปทุม

2.2 เพื่อศึกษาความสามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3. คำถามการวิจัย

การสอนวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน ได้ดีขึ้นหรือไม่

4. สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่เรียนวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จะมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ภาษาอังกฤษดีขึ้น

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

5.2 ระยะเวลาวิจัย 1 ปี

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

5.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอน

5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และ ความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

5.3.2 ตัวแปรเกิน ได้แก่ คะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 เป็นคะแนน สอบกลางภาคและปลายภาครวมกัน

5.4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี กลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มควบคุม 50 คน

5.5 การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทสำหรับงานวิจัยฉบับนี้ศึกษาเพียงการเดาคำศัพท์จากคำจำกัดความ (definition clue) จากตัวอย่าง (example clue) จากการเปรียบเทียบ (comparison clue) และจากการเปรียบเทียบต่าง (contrast clue)

5.6 การวิจัยครั้งนี้ไม่ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับอายุ เพศ และสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ความสามารถในการอ่าน หมายถึงอ่านแล้วสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

6.2 การเดาความหมายของคำศัพท์ หมายถึงการเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้ในภาษาอังกฤษ เพื่อให้รู้ความหมายของคำศัพท์นั้นได้อย่างถูกต้อง

6.3 คำศัพท์ หมายถึงคำใหม่ หรือคำที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งเป็นคำที่ต้องการหาความหมาย

6.4 บริบท (context) หมายถึง ข้อความที่แวดล้อมคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย

6.5 clue หมายถึงคำหรือข้อมูลเชิงแนะ ซึ่งเป็นร่องรอยช่วยเดาความหมายของคำศัพท์

6.5.1 definition clue หมายถึงการเดาคำศัพท์จากคำจำกัดความ

6.5.2 example clue หมายถึงการเดาคำศัพท์จากตัวอย่าง

6.5.3 comparison clue หมายถึงการเดาคำศัพท์จากการเปรียบเทียบเหมือน

6.5.4 contrast clue หมายถึงการเดาคำศัพท์จากการเปรียบเทียบต่าง

6.6 คณะ หมายถึงคณะบริหารธุรกิจ

6.7 นักศึกษา หมายถึงนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัย

ศรีปทุม

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เพื่อรู้ผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

7.2 เพื่อรู้ผลความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

7.3 เป็นแนวทางในการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

7.4 นักศึกษาสามารถใช้กลวิธีเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท เพื่ออ่านตำราภาษาอังกฤษในอนาคต

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทมีดังนี้

มุกดา พิภพลาภอนันต์ (มุกดา พิภพลาภอนันต์ 2521: บทคัดย่อ, 7-8) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนความหมายของคำด้วยวิธี Context Clue และวิธีแปล พร้อมทั้งศึกษาว่าวิธีการสอนความหมายของคำด้วยวิธี Context Clue เมื่อใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะได้ผลหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้น ม.ศ 5 โรงเรียนศรัทธาสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ พบว่ากลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธี Context Clue มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีแปล แสดงว่าการสอนความหมายของคำด้วยวิธี Context Clue สามารถนำมาสอนนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้ คล้ายกับงานของ **กัยสิทธิ์ เปลรินทร์** และ **งามทิพย์ วิมลเกษม** ซึ่งได้เปรียบเทียบการฝึกเดาความหมายของคำศัพท์กับวิธีการอื่นๆ

กัยสิทธิ์ เปลรินทร์ (กัยสิทธิ์ เปลรินทร์ 2524: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการฝึกหาความหมายของคำศัพท์จากบริบท และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โปรแกรมวิทยาศาสตร์ โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จำนวน 3 ห้องเรียน โดยกลุ่มควบคุมสอนแบบแปล กลุ่มทดลองที่ 1 สอนด้วยวิธีการโครซ และกลุ่มทดลองที่ 2 สอนการหาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ผลการวิจัยสรุปว่าการฝึกให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่าการฝึกด้วยวิธีโครซ หรือการสอนแบบแปล ส่วนการเรียนรู้ศัพท์และการอ่านมีความสัมพันธ์ปานกลาง

งามทิพย์ วิมลเกษม (Wimolkasem 1992: Abstract) ได้ทดลองเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่ช่วยในการอ่านของนักศึกษา 2 วิธีคือ สอนโดยการให้ความหมายของศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ และสอนโดยให้รู้จักเดาความหมายจากบริบท กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จำนวน 60 คน สรุปว่า 1) วิธีการสอนคำศัพท์ทั้ง 2 วิธี ช่วยสัมฤทธิ์ผลทักษะทางด้านคำศัพท์

2) วิธีการสอนโดยให้รู้จักเดาความหมายจากบริบทเป็นวิธีการที่ให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์มากกว่าการสอนโดยการให้ความหมายของศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ 3) วิธีการสอนโดยให้รู้จักเดาความหมายจากบริบทเป็นวิธีการที่ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของผู้เรียน 4) ทักษะด้านคำศัพท์มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

จากงานของ**กมลวัฒน์ ครุฑแก้ว** (กมลวัฒน์ ครุฑแก้ว 2523: บทคัดย่อ, 10) ซึ่งศึกษาการเดาคำศัพท์จากบริบท (งานปริญญาโทฉบับนี้ใช้คำว่า “บริบท”) เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเร็ว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมศึกษา สาคิดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 42 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม บริบทที่ใช้มี 6 ประเภทคือ 1) บริบทที่เกิดจากคำจำกัดความหรือคำอธิบาย (Direct Definition or Explanation) 2) บริบทที่เกิดจากการกล่าวซ้ำ (Restatement) 3) บริบทที่เกิดจากการเปรียบเทียบ (Comparison or Contrast) 4) บริบทที่เกิดจากการกล่าวสรุป (Summary Restatement) 5) บริบทที่เกิดจากใจความของเรื่อง (Subjective Clues) และ 6) บริบทที่เกิดจากคำหรือข้อความที่ผู้อ่านรู้ความหมายแล้ว (Familiar Expression) พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกเดาคำศัพท์จากบริบท มีความสามารถในการอ่านเร็วมากกว่ากลุ่มควบคุม

ความสามารถในการอ่านและการหาความหมายของคำศัพท์จากบริบทนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กัน โดย**กอบลาภ ต้นสกุล** (กอบลาภ ต้นสกุล 2526: บทคัดย่อ, 6) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน กลุ่มตัวอย่างมาจากทุกคณะ จำนวน 400 คน บริบทที่ศึกษามีดังนี้ 1) ร่องรอยที่ได้จากการอธิบายโดยตรง (direct explanation clue) 2) ร่องรอยที่ได้จากประสบการณ์ (experience clue) 3) ร่องรอยที่ได้จากการแสดงอารมณ์ (mood or tone clue) 4) ร่องรอยที่ได้จากการอธิบายโดยอาศัยตัวอย่าง (explanation through examples) 5) ร่องรอยที่ได้จากความย่อ (summary clue) 6) ร่องรอยที่ได้จากความเหมือนหรือการกล่าวซ้ำ (synonym or restatement clue) 7) ร่องรอยที่ได้จากการเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่าง (comparison or contrast clue) 8) ร่องรอยที่ได้จากภาษาที่ใช้จนเคยชินหรือประสบการณ์ทางภาษา (familiar expression or language experience clue) 9) ร่องรอยที่ได้จากคำที่เรียงเป็นชุด (word-in-a series clue) และ 10) ร่องรอยที่ได้จากการอนุมาน (inference clue) สรุปว่า 1) การอ่านของนิสิตแต่ละคณะมีความแตกต่างกัน 2) คะแนน

ที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยอาศัย ร่องรอยจากบริบทของนิสิตแต่ละคณะ มีความแตกต่างกัน 3) คะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการหาความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษโดยอาศัยร่องรอยจากบริบทของนิสิตแต่ละคณะมีความแตกต่างกัน 4) คะแนนเฉลี่ยของนิสิตทุกคณะที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยอาศัยร่องรอยจากบริบท เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์มีความสามารถมากเพียงร้อยละ 0.75 มีความสามารถปานกลางร้อยละ 19.75 มีความสามารถน้อยร้อยละ 57.50 มีความสามารถน้อยมากร้อยละ 22.00 5) ประเภทของร่องรอยจากบริบทที่นิสิตทุกคณะมีความสามารถในการใช้ต่ำสุดคือ ร่องรอยที่ได้จากความย่อ และประเภทของร่องรอยจากบริบทที่นิสิตทุกคณะมีความสามารถในการใช้สูงสุดคือ ร่องรอยที่ได้จากการเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่าง 6) คะแนนของนิสิตที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และการหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยอาศัยร่องรอยจากบริบทที่มีความสัมพันธ์กัน

มีการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการหาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ซึ่งปรากฏในงานของ **สุพักตรา เวสอูริย์** (สุพักตรา เวสอูริย์ 2536: บทคัดย่อ, 5) ผู้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ: การหาความหมายของคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน บริบทที่ใช้ได้แก่ 1) ร่องรอยที่ได้จากคำจำกัดความ (definition context clues) 2) ร่องรอยที่ได้จากคำเหมือนและคำขยาย (synonym and appositive context clues) 3) ร่องรอยที่ได้จากการใช้คำต่าง (antonym context clues) 4) ร่องรอยที่ได้จากการเปรียบเทียบความเหมือน (comparison context clues) ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ เพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ 93.38/83.51 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ และนักเรียนมีเจตนาที่ดีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้น

พลชัย วิริยะสมบัติ (พลชัย วิริยะสมบัติ 2539: บทคัดย่อ, 6-7) ได้วิเคราะห์กลวิธีในการคาดเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อ 1) วิเคราะห์ปริมาณการใช้และความถูกต้องของการใช้กลวิธีในการคาดเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) วิเคราะห์ปริมาณการใช้และความถูกต้องของการใช้กลวิธีในการคาด

เดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่มีความสามารถในการคาดเดาคำศัพท์ ภาษาอังกฤษสูง กลาง และต่ำ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยจำแนกนักเรียนเป็นกลุ่มสูง กลาง และต่ำ ตามผลความสามารถการคาดเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลวิธีที่ใช้ในการคาดเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1) ประเภทวิเคราะห์โครงสร้างคำได้แก่ 1.1) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากอุปสรรค (prefixes) 1.2) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากปัจจัย (suffixes) 1.3) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากรากศัพท์ (roots) 1.4) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากคำประสม (compound word) 2) ประเภทวิเคราะห์บริบทได้แก่ 2.1) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากคำจำกัดความ (definition) 2.2) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากตัวอย่าง (example) 2.3) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากการกล่าวซ้ำ (restatement) 2.4) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากคำเหมือนและคำตรงข้าม (synonym/antonym) 2.5) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากการเปรียบเทียบและการเปรียบเทียบ (comparison or contrast) 2.6) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากการสรุปความ (summary) สรุปผลการวิจัยมีดังนี้

1) นักเรียนใช้กลวิธีในการคาดเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษประเภทวิเคราะห์คำ ปริมาณมากที่สุดคือ รากศัพท์ และน้อยที่สุดคือ อุปสรรค แต่ใช้ได้ถูกต้องมากที่สุดคือ ปัจจัย และน้อยที่สุดคือ รากศัพท์ ส่วนประเภทวิเคราะห์บริบท นักเรียนใช้กลวิธี สรุปความ มากที่สุด น้อยที่สุดคือ การกล่าวซ้ำ แต่ใช้ได้ถูกต้องมากที่สุดคือ การยกตัวอย่าง และถูกต้องน้อยที่สุดคือ คำจำกัดความ

2) นักเรียนกลุ่มสูง และกลาง ใช้กลวิธีประเภทวิเคราะห์คำ ปริมาณมากที่สุดคือ ปัจจัย กลุ่มต่ำคือ รากศัพท์ และใช้น้อยที่สุดของกลุ่มสูง กลาง และต่ำ คือ อุปสรรค แต่ความถูกต้องของการใช้กลวิธีดังกล่าว มากที่สุดของกลุ่มสูง กลาง และต่ำ คือปัจจัย และน้อยที่สุด คือรากศัพท์ ส่วนประเภทวิเคราะห์บริบท นักเรียนกลุ่มสูง กลาง และต่ำ กลวิธีที่ใช้มากที่สุดคือ การสรุปความ และน้อยที่สุด คือการกล่าวซ้ำ แต่ใช้ได้ถูกต้องมากที่สุดของกลุ่มสูง และกลาง คือการยกตัวอย่าง กลุ่มต่ำคือสรุปความ และใช้ได้ถูกต้องน้อยที่สุดของนักเรียนกลุ่มสูง คือการกล่าวซ้ำ กลุ่มกลาง คือคำจำกัดความและคำเหมือน/คำตรงข้าม และกลุ่มต่ำ คือคำเหมือน/คำตรงข้าม

มาริส่า สิงหพันธ์ (Singhaphan 1997: Abstract) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการฝึกเดาคำศัพท์โดยใช้หน่วยคำเต็มเพื่อช่วยนักเรียนในการหาความหมาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ จำนวน 34 คน ผลการ

ทดลองสรุปว่าหน่วยคำเติมช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการหาความหมายของคำศัพท์ได้ รวมทั้งทัศนคติของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี นอกจากนี้การทดลองยังแสดงให้เห็นว่าลักษณะที่แตกต่างกันของหน่วยคำเติมและระดับการใช้ความคิดของนักเรียนในขณะที่ทำแบบทดสอบนั้น ทำให้ความสามารถของนักเรียนในการหาความหมายของคำศัพท์นั้นต่างกัน

ประมาณ ทรัพย์ผดุงชนม์ (Sumphadoongchone 2000: Abstract) สนับสนุนให้มีการพัฒนาการเดาคำศัพท์จากบริบท แม้ว่าจะมีปัญหบางประการ เขาได้ศึกษา 1) การเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบททางวิทยาศาสตร์ 2) ศึกษาค่าอำนาจในการทำนายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของข้อสอบในการเดาคำศัพท์ 2 ประเภทคือ ข้อสอบการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทที่มีการดัดแปลงและที่ไม่มีการดัดแปลง 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ที่มีสามารถในการเดาคำศัพท์สูงและต่ำ และ 4) เปรียบเทียบระดับการใช้กลวิธีในการเดาคำศัพท์จากบริบท กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 141 คน จากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาควรได้รับการพัฒนาความสามารถในการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ปัญหาในการเดาคำศัพท์มีสาเหตุมาจากรู้คำศัพท์น้อย และมีปัญหาด้านไวยากรณ์ การวิจัยนี้ยังพบอีกว่าข้อสอบการเดาคำศัพท์จากบริบทที่มีการดัดแปลงสามารถใช้ในการทำนายความสามารถในการอ่านได้ดีกว่าข้อสอบการเดาคำศัพท์จากบริบทที่ไม่มีการดัดแปลง

วิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบททำให้ทักษะการอ่านดีขึ้น โดยปรากฏในงานของ **วัลลภา บุญอนันตบุตร** (วัลลภา บุญอนันตบุตร 2547: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท และความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 320 คน ยุทธวิธีที่ใช้แบ่งเป็น 1) การวิเคราะห์โครงสร้างคำได้แก่ 1.1) การเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากอุปสรรค(prefix) 1.2) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากปัจจัย (suffix) 1.3) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากรากศัพท์ (roots) 1.4) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากคำประสม (compound word) 2) การวิเคราะห์บริบทได้แก่ 2.1) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์

จากคำจำกัดความ (definition clue) 2.2) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากการกล่าวซ้ำ (restatement clue) 2.3) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากตัวอย่าง (example clue) 2.4) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากการเปรียบเทียบและการเปรียบเทียบต่าง (comparison or contrast clue) 2.5) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากคำเหมือนและคำตรงข้าม (synonym and antonym clue) 2.6) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากการใช้เหตุผล (cause-effect clue) และ 2.7) การคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากการวินิจฉัย (inference clue) สรุปว่า 1) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถใช้ยุทธวิธีนี้ได้สูงขึ้น 2) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่าสามารถพัฒนาทักษะการอ่าน

สมุทฺร เชนฺเชาวนิช (สมุทฺร เชนฺเชาวนิช 2545: 15-20) กล่าวถึงอุปสรรคหนึ่งที่นักศึกษาไทยอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจคือไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ดังนั้นการรู้ศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็น วิธีหนึ่งที่จะทำให้รู้ความหมายของคำศัพท์คือการเดาความหมาย เขากล่าวถึงข้อความเชิงแนะ (context clue) สรุปได้ดังนี้ 1) บริบท (context) คือ ข้อความหรือใจความที่อยู่ใกล้ๆกับข้อความที่กำลังอ่านซึ่งอาจอยู่ข้างหน้าหรืออยู่ถัดไปก็ได้ 2) คำนิยาม (definition) ผู้เขียนอาจใช้วิธีอธิบายคำหรือจำกัดความหมาย 3) ประสบการณ์ (experience) หากผู้อ่านมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น จะทำให้เข้าใจความหมายของคำ 4) การเปรียบเทียบและเปรียบเทียบต่าง (comparison and contrast) ผู้เขียนอาจใช้การเปรียบเทียบคำศัพท์นั้นๆกับคำที่คิดว่าผู้อ่านเคยชินหรือพบเห็นบ่อย ซึ่งอาจเป็นลักษณะข้อความเชิงปฏิเสธ 5) คำพ้องความหมาย (synonym) ผู้เขียนอาจใช้คำหรือวลีแสดงความหมายที่เหมือนกัน แต่จะมีคำหรือวลีหนึ่งที่ผู้อ่านเข้าใจ 6) สรุปความ (summary) ผู้เขียนอาจสรุปความคิดหรือใจความด้วยคำๆเดียว หรือประโยคเดียนอกจากเดาคำศัพท์จากข้อความเชิงแนะแล้วยังเดาได้จากโครงสร้างของคำได้แก่ 1) คำประสม (compound words) 2) อุปสรรคและปัจจัย (prefixes and suffixes) บางครั้งผู้เขียนอาจใช้เครื่องหมายวรรคตอนอธิบายความหมายของคำศัพท์ เช่น เครื่องหมายจุดคู่ (:), เครื่องหมายขีดยาว (—), เครื่องหมายวงเล็บหรือวงเล็บเหลี่ยม (), เครื่องหมายอัญประกาศ (quotation marks) หรือเครื่องหมาย “...” เครื่องหมายละ (ellipsis) หรือเครื่องหมาย (...) หรือเครื่องหมายจุลภาค (,)

พรศิริ เมืองสมัย (Muangsamai 1998: 14-15) เห็นว่าการอ่านนั้นไม่ง่ายเลย ถ้าไม่รู้ความหมายของคำใหม่แต่ละคำ และได้กล่าวถึงบริบท 3 ประเภทที่จะช่วยให้ผู้อ่านเดา

ความหมายได้ นั่นคือ 1) การอธิบาย (explanation) คือกลุ่มคำที่ตามหลังคำที่ไม่รู้ หรือส่วนวนที่บอกหรืออธิบายคำที่มาก่อนหน้านั้น โดยสังเกตคำบางคำ เช่น or, in other words, that is 2) คำตรงข้าม (contrast) โดยสังเกตคำว่า although, while, whereas, however, on the other hand, nevertheless เป็นต้น 3) ตัวอย่าง (illustration) ตัวอย่างหรือภาพที่มีในเนื้อหาหมักบอกความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคย สังเกตได้จากคำว่า for example, for instance, such as, like

Harriet Krantz และ Joan Kimmelman (Krantz และ Kimmelman 1985: 2) กล่าวว่าบ่อยครั้งที่เราพบคำใหม่หรือคำยากไม่ว่าจะเป็นตำรา หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร หากเราอ่านข้ามคำที่ไม่รู้ความหมายจะทำให้เข้าใจเรื่องที่เราอ่านได้จำกัด แต่อาจไม่มีผลกระทบมากนักหากเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร ต่างจากการอ่านตำรา ซึ่งต้องทำความเข้าใจตลอดเรื่อง จึงต้องรู้ทั้งคำที่ทัวไปและคำศัพท์เฉพาะด้าน เขาให้ความหมาย context clues (หน้า 4) ว่าหมายถึงคำหรือกลุ่มคำที่อยู่ในประโยค (sentence) ในย่อหน้า (paragraph) หรือในเนื้อเรื่อง (passage) ซึ่งได้ให้ข้อมูล เพื่อให้เราเข้าใจคำศัพท์ยากหรือคำศัพท์ใหม่ เขาได้กล่าวถึงบริบท (context clues) 5 ประเภทดังนี้

1. **Sense of the Sentence Clues** (หน้า 5) โดยทั่วไปประโยค (sentence) หรืออนุเจต (paragraph) จะมีข้อมูลเชิงแนะ (clue) เพื่อบอกความหมาย แต่หากไม่มี เราต้องพิจารณาทั้งประโยค แล้วตั้งคำถาม เพื่อมุ่งประเด็น (focus on) ไปที่คำใหม่ ตัวอย่างดังนี้

It was easy to mold the malleable metal.

คำถาม : What kind of metal could one mold easily?

คำตอบ : Metal that can be bent

Malleable means bendable or pliable.

ดังนั้น malleable จึงหมายถึง ที่สามารถโค้งงอหรืออ่อนได้

2. **Synonym Clues** (หน้า 9) หมายถึงคำ (word) หรือวลี (phrase) ที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายกัน synonym ที่มีในประโยคหรืออนุเจตเดียวกันจะให้ข้อมูลเชิงแนะความหมายของคำที่ไม่รู้ และมักมีเครื่องหมายจุลภาค (,) วงเล็บ หรือขีด— (dash) ปรากฏอยู่ บ่อยครั้งที่ synonym จะใช้คำหรือรูปประโยคใหม่ แต่สื่อความหมายเดิม

3. **Example Clues** คือตัวอย่างประกอบคำ ซึ่งอธิบายคำที่ไม่รู้จัก สัญลักษณ์ที่บอกว่าเป็นตัวอย่าง (signal examples) เช่น “many types”, “several characteristics”, “include”, “such as”, “consists of”, หรือเครื่องหมายจุดคู่ (:) เป็นต้น

4. **Antonym Clues** (หน้า 15) หมายถึงคำ (word) หรือวลี (phrase) ที่มีความหมายตรงข้ามหรือต่างกัน บริบทแบบนี้อาจไม่ได้ให้ความหมายตรงข้ามเสียทีเดียว แต่จะทำให้เข้าใจคำที่ไม่รู้จักได้ดีขึ้น คำที่บอกความตรงข้ามหรือต่างกันเช่น “rather than”, “but”, “on the other hand”, “not”, “while”, “however” เป็นต้น

5. **Defining Subject Terminology** (หน้า 19) บางคำเป็นคำศัพท์เฉพาะด้านในตำรา ไม่ใช่คำศัพท์ทั่วไป จึงต้องการความหมายเฉพาะทางที่สมบูรณ์และถูกต้องชัดเจน ซึ่งจะปรากฏเป็นคำอธิบายให้ความหมายไว้ในประโยค

Ophelia H. Hancock (Hancock 1995: 17-20) แนะนำว่าคำศัพท์มีบทบาทสำคัญในการอ่าน ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จมักเป็นผู้มีคำศัพท์มากมายและมีทักษะการรับรู้คำที่ดี ซึ่งก็ทำให้พวกเขาสามารถใช้คำได้ถูกต้องตามกาลเทศะ ดังนั้นการพัฒนาทักษะเกี่ยวกับคำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ และมีอยู่ 3 ประการ นอกเหนือจากการวิเคราะห์โครงสร้างและการใช้พจนานุกรมแล้ว ก็ยังมีเรื่องการใช้ context clues นั่นคือการใช้ข้อมูลเชิงแนะจากคำแวดล้อม ซึ่งอาจอยู่ในประโยคเดียวกับคำที่ต้องการหาความหมาย หรืออยู่ในประโยคก่อนหรือประโยคหลังคำที่ไม่รู้ความหมาย ผู้อ่านที่มีความรู้และประสบการณ์ต่างกัน อาจเข้าใจความหมายผิด ดังนั้นผู้เขียนจะให้ clue ไว้เพื่อให้ผู้อ่านตีความคำศัพท์ตามความหมายที่ผู้เขียนต้องการ context clues มี 6 ประเภทได้แก่ 1) Restatement คือการสื่อความหมายเดิมของคำที่ไม่รู้ความหมาย โดยใช้คำที่ง่ายขึ้น และมักบอกให้รู้โดยใช้เครื่องหมายจุดภาค (,) 2) Synonyms คือ คำที่มีความหมายเหมือนหรือความหมายคล้าย เมื่อผู้เขียนใช้คำยาก ผู้เขียนก็จะใช้คำที่คุ้นเคยมาทำให้เข้าใจง่ายขึ้นด้วย 3) Antonyms คือ คำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำที่ต้องการรู้ความหมาย 4) Definitions ปกติผู้เขียนจะให้คำจำกัดความที่ชัดเจนสำหรับคำยาก 5) Explanation คือผู้เขียนได้อธิบายคำยากไว้ เพื่อทำให้ความหมายนั้นชัดเจนขึ้น 6) Relationships คือ ผู้อ่านต้องระบุนความสัมพันธ์ระหว่างคำยากกับบางสิ่งที่คุณเขียนบอกจากการอธิบายเล็กน้อยพร้อมทั้งใช้ clue

W. Royce Ada (Ada 1996: 27-29) กล่าวว่า context clue ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าอ่านอะไร โดยไม่ต้องหยุดเพื่อเปิดพจนานุกรม บ่อยครั้งที่ผู้เขียนใช้ข้อมูลเชิงแนะ (clue) เพื่อให้ความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคย หรือคำที่มีหลายความหมาย เขาแบ่ง context clues เป็น 4 ประเภท คือ 1) definition clues เป็น context clue ที่ชัดเจนที่สุด 2) example clues ผู้เขียนให้ตัวอย่างของสิ่งต่างๆหรือความคิด ซึ่งช่วยอธิบายคำในบริบท 3) contextual clues ผู้เขียนไม่ให้

ตัวอย่างหรือคำนิยาม แต่บอกเป็นนัยเอาไว้ และ4) contrast clues ผู้เขียนใช้ข้อความหรือคำที่ตรงข้าม เพื่อให้ความหมายของคำที่ไม่รู้

Carolyn H. Fitzpatrick และ Marybeth B. Ruscica (Fitzpatrick และ Ruscica 1997: 236-240) กล่าวถึงการใช้พจนานุกรมว่าเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้หาความหมายของคำ แต่ทำให้ผู้อ่านต้องหยุดอ่าน และอาจเลือกความหมายของคำที่มีหลายความหมายได้ไม่ถูกต้อง ดังนั้นผู้อ่านควรพยายามตีความความหมายของคำจากบริบท(context) ซึ่งผู้เขียนให้ความหมาย "บริบท" ว่าเป็นคำหรือประโยคที่แวดล้อมคำที่ไม่คุ้นเคย บ่อยๆที่ผู้เขียนอธิบายคำนั้นผ่านบริบทที่มีการใช้ข้อมูลเชิงแนะ (clue) หากผู้เขียนคิดว่ามีคำที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย Fitzpatrick และ Ruscica แบ่งบริบทเป็น 6 ประเภทได้แก่ 1) Punctuation คือเครื่องหมายขีดยาว (—) จุลภาค (,) จุดคู่ (:), และวงเล็บ ซึ่งผู้เขียนใช้ในการอธิบายคำที่ไม่คุ้นเคย 2) Synonyms และ Antonyms ผู้เขียนอาจอธิบายคำที่ไม่คุ้นเคยด้วยคำที่มีความหมายเหมือนหรือความหมายคล้าย (synonyms) และอธิบายคำที่ไม่คุ้นเคยด้วยคำที่มีความหมายตรงข้ามหรือความหมายต่าง (antonyms) 3) Explanation หรือ Example บางครั้งผู้เขียนใช้การอธิบายหรือให้ตัวอย่างเพื่ออธิบายคำที่ไม่คุ้นเคย โดยมีคำบ่งชี้เช่น "such as", "for example", "for instance" หรือคำย่อ "i.e." หมายถึง "that is" หรือ "e.g." หมายถึง "for example" 4) Description คือผู้เขียนอธิบายคำด้วยการบรรยายแนวคิด (concept) 5) Summary คือผู้เขียนจะสรุปข้อมูลที่คุ้นเคย เพื่อให้ความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคย และ 6) Definition คือคำจำกัดความที่ผู้เขียนให้ไว้ หากคำนั้นเป็นคำที่เข้าใจยาก Fitzpatrick และ Ruscica ให้ความสำคัญเห็นว่าบางครั้ง context clue อาจไม่ได้ให้ความหมายที่ตรงนัก แต่ก็พอที่จะให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย โดยไม่ต้องหยุดชะงักในการอ่าน ฉะนั้นการใช้บริบทจึงเป็นสิ่งจำเป็น

สุรณี แก้วกลม (สุรณี แก้วกลม 2542: 13-35) กล่าวว่าผู้อ่านสามารถหาความหมายของคำที่ไม่รู้ความหมายจากบริบท (context) บริบทคือคำหรือประโยคที่แวดล้อมคำที่ต้องการหาความหมาย บางครั้งบริบทอาจเป็นความเรียง (paragraph) สุรณี แก้วกลมกล่าวถึง context clues 8 ประเภทได้แก่ 1) Definition ผู้เขียนอาจช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจคำที่ไม่คุ้นเคยโดยการใช้อธิบายคำจำกัดความ 2) Restatement ผู้เขียนใช้คำที่ต่างกัน แต่ความหมายเหมือน เพื่อกล่าวถึงความหมายนั้นซ้ำ 3) Example ตัวอย่างสามารถช่วยให้ผู้อ่านหาความหมายของคำที่ต้องการรู้ความหมาย 4) Contrast และ Negation การใช้การเปรียบเทียบและการปฏิเสธ เพื่อให้ผู้อ่านเดา

ความหมายของคำ 5) Cause และ Effect การใช้เหตุและผลของสถานการณ์และเหตุการณ์ เพื่อ
เดาความหมายของคำ 6) Synonym การใช้คำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายเหมือนคำที่ต้องการหา
ความหมาย 7) Situations และ Explanations การใช้สถานการณ์และคำอธิบาย ซึ่งเป็นประโยค
หน้าหรือหลังคำที่ต้องการหาความหมาย 8) Summary บางครั้งผู้อ่านต้องคิดหาความหมายโดย
ใช้ข้อมูลจากข้อความที่ให้ หรือจากการศึกษาวิธีเขียนประโยค หรือการใช้สามัญสำนึก (common
sense)

Peter Mather และ Rita McCarthy (Mather และ McCarthy 1999: 26-29) ได้
กล่าวถึง word in context ว่าเป็นวิธีการหาความหมายของคำโดยการใช้ context clues อันเป็น
การหาความหมายโดยไม่ใช้พจนานุกรม ซึ่งมีหลายวิธีได้แก่ 1) Definition คือ การหาความหมาย
จากคำจำกัดความที่ผู้เขียนให้ไว้ในประโยค โดยเฉพาะคำที่ไม่คุ้นเคย 2) Synonym คือ การหา
ความหมายจากคำที่มีความหมายเหมือนกับคำที่เราไม่รู้ความหมาย 3) Antonym คือ การหา
ความหมายจากคำที่มีความหมายตรงข้าม ซึ่งมีอยู่ในประโยค 4) Examples คือ การหา
ความหมายจากตัวอย่างในประโยค 5) Explanation คือ การหาความหมายจากคำอธิบาย
บางครั้งผู้เขียนได้อธิบายความหมายของคำนั้นๆไว้ 6) Experience คือ การหาความหมายจาก
ประสบการณ์ ผู้อ่านอาจมีประสบการณ์หรือเคยอยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายกับเรื่องที่ย่าน ทำให้
ผู้อ่านให้ความหมายของคำที่ไม่รู้ความหมายได้ 7) Knowledge of Subject คือ ผู้อ่านอาจมี
ความคุ้นเคยในประเด็นที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านคิดความหมายของคำได้ง่ายขึ้น
และ 8) Combination คือ การหาความหมายของคำ โดยการผสมประสานหลายวิธีเข้า
ด้วยกัน

Donna E. Alvermann และ Stephen F. Phelps (Alvermann และ Phelps 2005:
237-239) อ้างถึง Nagy & Scott. (2000) ว่าวิธีที่ผู้อ่านจะได้ความหมายคำที่ไม่คุ้นเคยมี 4 วิธี
คือ 1) การใช้บริบท (context clue) ผู้เขียนอาจบอกความหมายเป็นนัย 2) การวิเคราะห์
หน่วยคำ (morphemic analysis) เช่น รากศัพท์ (root) และ หน่วยคำเติม (affixes) หน่วยคำเป็น
หน่วยความหมายที่เล็กที่สุดในภาษา แบ่งเป็นหน่วยคำอิสระ (free morpheme) และหน่วยคำ
ไม่อิสระ (bound morpheme) หน่วยคำอิสระเป็นหน่วยคำที่สามารถเกิดขึ้นตามลำพัง และมี
ความหมายในตัวเอง เช่น คำว่า car หน่วยคำไม่อิสระเป็นหน่วยคำที่ต้องเกิดร่วมกับคำอื่นจึงจะ
มีความหมาย เช่น คำว่า cars หน่วยคำ s เมื่ออยู่ตามลำพังจะไม่มี ความหมาย สำหรับหน่วยคำ

เติม แบ่งเป็นหน่วยคำเติมหน้า (prefixes) และหน่วยคำเติมหลัง (suffixes) ซึ่งจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่รากคำ เช่น reproduce หน่วยคำ re เป็นหน่วยคำเติมหน้า ซึ่งผู้อ่านจะรู้จักคำเพิ่มขึ้นจากการวิเคราะห์หน่วยคำ 3) ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ (expert advice) เช่น ครู พ่อแม่ ญาติ หรือเพื่อนที่เรียนอยู่ข้างๆ และ4) การใช้พจนานุกรม (dictionaries) ถ้าการใช้บริบท การวิเคราะห์หน่วยคำ และผู้เชี่ยวชาญแนะนำ ใช้ไม่ได้ผล วิธีสุดท้ายคือการใช้พจนานุกรม หากพูดถึงการสอนคำศัพท์ต้องรู้ว่าคำใดควรสอน และควรสอนอย่างไร

John Langan (Langan 2002: 341) ได้ให้ความสำคัญของคำศัพท์ โดยกล่าวว่าคำศัพท์เป็นส่วนสำคัญและจำเป็นในการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การรู้คำศัพท์อย่างมากมายจะทำให้เราเป็นได้ทั้งผู้เขียน ผู้อ่าน ผู้พูด และผู้ฟังที่ดี ตรงข้ามหากเรารู้คำศัพท์น้อยจะทำให้เราอ่านได้ช้า และเข้าใจเรื่องที่เราอ่านได้ไม่ดี เขากล่าวถึงคำที่ไม่รู้ความหมายว่าไม่จำเป็นต้องหยุดอ่าน เพื่อหาความหมายจากพจนานุกรม (หน้า 345) บ่อยครั้งที่เราสามารถหาความหมายของคำ โดยพิจารณาจากบริบท (context) นั่นคือคำหรือประโยคแวดล้อมจะเป็นเครื่องช่วย (clues) ให้เรารู้ความหมายของคำ การใช้ context clues เป็นวิธีเพิ่มพูนคำศัพท์ที่ดีเยี่ยม และจากคำที่ไม่คุ้นเคยก็จะกลายเป็นคำที่คุ้นเคย

Karen Blanchard และ Cristine Root (Blanchard และ Root 2005: 93-98)

กล่าวว่าภาษาอังกฤษมีคำจำนวนมาก และมีหลายความหมาย เป็นไปไม่ได้ที่เราจะจำความหมายได้ทั้งหมด และไม่จำเป็นต้องหยุดอ่านเพื่อหาความหมายในพจนานุกรม ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ context clue หาความหมายของคำ context คือ คำหรือประโยคที่แวดล้อมคำที่ไม่รู้ความหมาย ส่วน clue คือ ข้อมูลที่ช่วยให้เราเดาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยนั้นได้ Blanchard และ Root แบ่ง context clue เป็น 4 ประเภทได้แก่ 1) definition clue ผู้เขียนจะอธิบายความหมายของคำซึ่งอยู่ในประโยคเดียวกับคำที่ต้องการหาความหมาย หรืออยู่ในประโยคถัดไป ความหมายของคำที่อธิบายอาจอยู่ในวงเล็บ หรืออยู่ระหว่างเครื่องหมายจุลภาค (,) หรืออยู่หลังเครื่องหมายขีดยาว(—) หรือมีคำว่า is, are, known as, called as เป็นต้น 2) comparison clue คือการเปรียบเทียบระหว่าง 2 ความคิด อาจมีคำบ่งชี้เช่น as, just as, too, and, similarly, similar to, related, resembling เป็นต้น 3) contrast clue ผู้เขียนอาจใช้คำว่า but, however, not, on the other hand, unlike, instead, even though, although, หรือ in contrast เพื่อแสดงความคิดที่ตรงข้ามกัน 2 ความคิด และ4) example clue ผู้เขียนอาจให้ตัวอย่างเพื่อช่วยอธิบาย

คำที่ผู้เขียนคิดว่าผู้อ่านไม่คุ้นเคย อาจไม่ใช่ความหมายที่แท้จริง แต่ก็ให้ความหมายคร่าวๆ มักมีคำบ่งชี้เช่น such as, for instance, for example, like เป็นต้น

Brenda Smith และ Laura Courtney Headley (SmithและHeadley 2004: 25-27) เสนอว่าเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน เราจึงจำเป็นต้องรู้ความหมายของคำ หากเรารู้คำศัพท์น้อยจะทำให้เราเข้าใจเรื่องที่อ่านได้จำกัด เขากล่าวว่าบางครั้งผู้เขียนได้อธิบายคำไว้ในประโยคอย่างตรงไปตรงมา หรือมีข้อมูลเชิงแนะ (clue) หรือคำบอกความหมายเป็นนัย เขาเอ่ยถึง context clues 5 ประเภทคือ การให้คำจำกัดความ (definition) การให้รายละเอียดเพิ่มเติม (elaborating details) การให้ตัวอย่างเพิ่มเติม (elaborating examples) การเปรียบเทียบ (comparison) และการเปรียบเทียบต่าง (contrast) เหล่านี้จะช่วยให้เราหาความหมายของคำใหม่ได้

Dorothy U. Seyler (Seyler 2004: 41) กล่าวว่าผู้อ่านสามารถเดาคำศัพท์จาก context นั้นก็คือจากคำในประโยค หรือจากประโยคหลายๆประโยคที่แวดล้อมคำที่ไม่คุ้นเคย การใช้ context clue หมายถึงผู้อ่านสามารถอ่านได้ต่อเนื่องโดยไม่ต้องหยุดใช้พจนานุกรม และแต่ละครั้งผู้อ่านจะได้คำศัพท์ใหม่ด้วย Seyler แบ่ง context clue เป็น 4 ประเภทได้แก่ 1) Definition คือคำจำกัดความ ทั้งที่เป็นคำจำกัดความโดยตรง (direct definition) และคำจำกัดความโดยอ้อม (indirect definition) 2) Example คือใช้ตัวอย่างเพื่อสรุปหาความหมายของคำ 3) Comparison และ Contrast คือผู้เขียนใช้การเปรียบเทียบและการเปรียบเทียบต่าง ให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำใหม่ 4) Experience และ Logic ผู้อ่านอาจใช้ประสบการณ์ของตัวเองหรือใช้เหตุผลจากข้อมูลในประโยค เพื่อสรุปหาความหมายของคำ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวแสดงว่า การเดาคำศัพท์จากบริบทเป็นเรื่องที่หลายคนสนใจ เนื่องจากเป็นผลดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในด้านการอ่าน ทำให้อ่านข้อความได้เข้าใจมากขึ้นและอ่านได้เร็วขึ้น ผู้วิจัยสนใจการเดาคำศัพท์ของคำศัพท์จากคำจำกัดความ (definition clue) การเดาคำศัพท์จากตัวอย่าง (example clue) การเดาคำศัพท์จากการเปรียบเทียบต่าง (contrast clue) และการเดาคำศัพท์จากการเปรียบเทียบ (comparison clue)

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาคำศัพท์จากบริบท ผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้าตามขั้นตอนดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
4. เครื่องมือการวิจัย
5. การรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยแบบทดลอง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 800 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน จากประชากร 800 คนดังกล่าว ซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 แล้ว และได้จำแนกกลุ่มด้วยคะแนนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ซึ่งทดสอบแล้วไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1

กลุ่ม	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	สถิติทดสอบ t	P - value
ควบคุม	50	50	25.44	8.33	-0.731	.467
ทดลอง	50	50	26.74	9.37		

ตารางที่ 1 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 โดยใช้สถิติทดสอบ t ได้ค่า $t = -.731$ มีค่า $P - \text{value} = 0.467$ ซึ่งมากกว่า .05 สรุปได้ว่าคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

2.2 กำหนด 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 50 คน ซึ่งได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท และอีก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 50 คน ซึ่งไม่ได้รับการฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

3. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

3.1 ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน (pretest) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ซึ่งทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้รับแบบทดสอบที่เหมือนกัน

3.2 ผู้วิจัยสอนกลุ่มตัวอย่าง สัปดาห์ละครั้งๆละ 50 นาที ทั้งหมด 3 ครั้ง ซึ่งเป็นไปตามเนื้อหาและระยะเวลาที่กำหนด (ดูภาคผนวก ค) โดยผู้วิจัยสอนวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทให้แก่กลุ่มทดลอง และสอนกลุ่มควบคุมด้วยการให้ความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย

3.3 ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน (post-test) โดยทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้แบบทดสอบเหมือนแบบทดสอบก่อนเรียน

3.4 ตรวจสอบและให้คะแนนการทำแบบทดสอบ แล้วนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

3.5 สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

4. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทจำนวน 50 ข้อ โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อความที่มีลักษณะให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทจากเอกสารต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่ผู้วิจัยจะสร้างตัวเลือกเอง โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง หลังจากแก้ไขแล้วได้นำแบบทดสอบนี้ไปทดลองใช้และผู้วิจัยได้เลือกแบบทดสอบที่ผ่านการทดสอบคุณภาพแล้ว (ดูภาคผนวก ก ตารางที่ 7) เหลือแบบทดสอบจำนวน 37 ข้อ

4.1 แบบทดสอบก่อนเรียน (pretest) และแบบทดสอบหลังเรียน (post-test) จำนวน 37 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก (multiple choice) จำนวน 26 ข้อ และแบบทดสอบที่ต้องเขียนตอบ จำนวน 11 ข้อ (ดูภาคผนวก ข)

4.2 คอมพิวเตอร์ประมวลผล

5. การรวบรวมข้อมูล

นำคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน (pretest) เปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน (post-test)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

6.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทดลองที (t-test)

6.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทดลองที (paired sample t-test)

6.3 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One-Way ANCOVA)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนเรียน
2. คะแนนก่อนและหลังเรียนของผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จำแนกตามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. คะแนนสอบหลังเรียนของผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

1. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนเรียน

การทดสอบค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในส่วนนี้เป็นการทดสอบและเปรียบเทียบความสามารถก่อนที่จะทดลองสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบที (t - test) ได้ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนเรียน

กลุ่ม	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	สถิติทดสอบ t	P - value
ควบคุม	50	37	10.20	4.58	-3.149	.002
ทดลอง	50	37	13.62	6.16		

จากตารางที่ 2 จะพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทของทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมสูงกว่ากลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.62 คะแนน ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.20 คะแนน เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้สถิติทดสอบ t ได้ค่า $t = -3.145$ P-value = .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนเรียนแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. คะแนนก่อนและหลังเรียนของผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทจำแนกตามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การทดสอบค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในส่วนนี้เป็นการทดสอบและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท และกลุ่มที่เรียนวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยไม่ฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบที่ (paired sample t - test) ได้ผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		สถิติทดสอบ t	P - value
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ควบคุม	10.20	4.58	21.04	5.15	-13.411	<.001
ทดลอง	13.62	6.16	24.94	4.37	-16.431	<.001

จากตารางที่ 3 จะพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน กลุ่มควบคุมมีคะแนนสอบเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.20 คะแนน และคะแนนสอบหลังเรียนเท่ากับ 21.04 คะแนน เมื่อทดสอบความแตกต่าง

ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถิติทดสอบ t ได้ค่า $t = -13.411$ P-value น้อยกว่า .001 สรุปได้ว่าวิธีการสอนของกลุ่มควบคุมทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เช่นเดียวกับกลุ่มทดลองซึ่งพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 13.62 และ 24.94 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t ได้ค่า $t = -16.431$ P-value น้อยกว่า .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่าวิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาคำศัพท์จากบริบททำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

3. คะแนนสอบหลังเรียนของผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

การทดสอบค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท และกลุ่มที่เรียนโดยไม่ได้ฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ซึ่งการทดสอบนี้ไม่สามารถใช้การทดสอบแบบ t ได้ เนื่องจากพบว่าคะแนนเฉลี่ยการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทั้งสองกลุ่มจึงต้องใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม แบบทางเดียว (One – Way ANCOVA) เพื่อปรับอิทธิพลของคะแนนสอบก่อนเรียนออก ได้ผลดังตารางที่ 4 และ 5

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนสอบหลังเรียนด้วยวิธีทั้งสอง

กลุ่ม	\bar{x}	S.D.
ควบคุม	21.04	5.15
ทดลอง	24.94	4.37

จากตารางที่ 4 คะแนนสอบเฉลี่ยหลังเรียนด้วยวิธีการสอนทั้งสองแบบก่อนปรับด้วยคะแนนสอบก่อนเรียน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองมีค่าเท่ากับ 24.94 คะแนน ซึ่งสูงกว่ากลุ่มควบคุม กลุ่มควบคุมมีค่าเท่ากับ 21.04 คะแนน

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนด้วยวิธีทั้งสอง

สาเหตุความแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง	สถิติทดสอบ F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	142.362	1	142.362	7.885	0.006
ภายในกลุ่ม	1751.345	97	18.055		

ผลจากการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์จากวิธีทั้งสองโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One – Way ANCOVA) พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 7.885 มีค่า P-value เท่ากับ .009 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ สรุปได้ว่าวิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีเดาคำศัพท์จากบริบททำให้นักศึกษามีคะแนนสอบสูงกว่าวิธีอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 50 คน กลุ่มทดลอง 50 คน ซึ่งมีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1.2 เพื่อศึกษาความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2. สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่เรียนวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จะมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น

3. การดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 800 คน โดยกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มควบคุม 50 คน

3.2 ระยะเวลาที่ทดลอง

ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆละ 50 นาที สัปดาห์ที่ 1 ทดสอบก่อนทดลอง สัปดาห์ที่ 2-4 ทดลอง สัปดาห์ที่ 5 ทดสอบหลังทดลอง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.3.1 แบบทดสอบการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบททั้งก่อนและหลังการทดลอง (ภาคผนวก ข)

3.3.2 บทเรียนพร้อมแบบฝึกหัดการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบททั้ง 4 ประเภท (ภาคผนวก ค)

3.3.3 คอมพิวเตอร์ประมวลผล

3.4 วิธีดำเนินการทดลอง

3.4.1 ผู้วิจัยทำความเข้าใจกับนักศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

3.4.2 นักศึกษาทั้งสองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนการทดลอง (pretest)

3.4.3 นักศึกษากลุ่มทดลองเรียนการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบททั้งหมด 3 ครั้ง

ครั้งที่ 1 เรียนการเดาคำศัพท์จากคำจำกัดความ (definition clues) และทำแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 2 เรียนการเดาคำศัพท์จากการเปรียบเทียบและการเดาคำศัพท์จากการเปรียบเทียบต่าง (comparison clues and contrast clues) และทำแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 3 เรียนการเดาคำศัพท์จากตัวอย่าง (example clues) และทำแบบฝึกหัด นักศึกษากลุ่มควบคุมเรียนเหมือนกลุ่มทดลอง แต่ไม่ได้รับการฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

3.4.4 นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทหลังการทดลอง (post-test)

3.4.5 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ (t-test)

4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบททั้งก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติที (t-test)

4.3 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบทหลังเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม แบบทางเดียว (One-Way ANCOVA)

5. สรุปผลการวิจัย

5.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ก่อนเรียน พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เปรียบเทียบทั้งก่อนและหลังเรียน พบว่ากลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่น้อยกว่า .05 สรุปได้ว่าวิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเดาคำศัพท์จากบริบท ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

5.3 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท หลังเรียน หลังจากปรับอิทธิพลคะแนนสอบก่อนเรียนออกแล้ว พบว่าวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบททำให้นักศึกษามีคะแนนสอบสูงกว่าวิธีการสอนอ่าน โดยให้ความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

6. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานไว้ว่านักศึกษาที่เรียนวิธีเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบท จะมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน นักศึกษาที่ เรียนวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการอ่านที่สอนวิธีเดาความหมายของคำศัพท์จาก บริบทดีกว่าการสอนอ่านด้วยวิธีให้ความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทยที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ .05 สอดคล้องกับงานของมุกดา พิภพลาภอนันต์ (2521) กัยสิทธิ์ เปลรินทร์ (2524) งามทิพย์ วิมลเกษม (Wimolkasem 2535) กอบลาภ ต้นสกุล (2526) วัลลภา บุญอนันตบุตร

(2547) ที่สรุปว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท มีความสามารถในการอ่านดีขึ้น

ประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลมีดังนี้

6.1 จากการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนเรียน พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม เนื่องจากผู้วิจัยเลือกกลุ่มที่ผู้วิจัยสอนอยู่แล้วเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มด้วยคะแนนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ซึ่งทดสอบแล้วไม่มีความแตกต่างกัน แต่แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ต่างจากข้อสอบภาษาอังกฤษที่ทดสอบทักษะอื่นๆ ดังนั้นการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนเรียน สามารถทำให้คะแนนของทั้ง 2 กลุ่มมีค่าไม่เท่ากันตามที่ควรจะเป็น เป็นเหตุให้ผลการวิจัยไม่น่าเชื่อถือได้ แต่ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว(One-Way ANCOVA) เพื่อปรับอิทธิพลของคะแนนสอบก่อนเรียน ซึ่งได้อธิบายไว้แล้วในบทที่ 4 ตารางที่ 4 และ 5

6.2 จากคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทเปรียบเทียบทั้งก่อนและหลังเรียน พบว่ากลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้เรียนวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท มีคะแนนสูงขึ้น อาจเป็นเพราะคุ้นเคยกับคำศัพท์มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มควบคุมก็มีคะแนนต่ำกว่ากลุ่มทดลอง

6.3 จากคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทหลังเรียน พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม เป็นเพราะกลุ่มทดลองซึ่งเรียนวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท มีความเข้าใจวิธีการดังกล่าวมากขึ้น ทำให้มีคะแนนหลังเรียนดีขึ้น

ตัวแปรที่ส่งผลในการวิจัยมีดังนี้

1. คำศัพท์ยาก จากการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า คำศัพท์ส่วนใหญ่เป็นคำยากสำหรับนักศึกษา เนื่องจากผู้วิจัยคัดเลือกข้อความที่มีลักษณะให้เดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทจากเอกสารต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยแน่ใจว่าคำศัพท์ที่ต้องการให้นักศึกษาหาความหมายเป็นคำศัพท์ใหม่สำหรับนักศึกษา เมื่อนักศึกษาไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์เหล่านี้ จึงรู้สึกว่าเป็นคำยาก อย่างไรก็ตามนักศึกษาคควรรู้คำศัพท์มากพอที่จะใช้คำจากบริบทเดาความหมายของคำที่ไม่รู้ จากงานของประมาณ ทรัพย์ผดุงชนม์(Sumphadoongchone

2000: Abstract) ได้กล่าวถึงปัญหาหนึ่งของการเดาคำศัพท์คือการรู้ศัพท์น้อย สมุพร เซ็นเซาวนิช (2545: 15) พรศิริ เมืองสมัย (Muangsamai 1998: 14) Harriet Krantz และ Joan Kimmelman (Krantzและ Kimmelman 1985: 2) Ophelia H. Hancock (Hancock 1995: 17) John Langan (Langan 2002: 341) Brenda Smith และ Laura Courtney Headley (SmithและHeadley 2004: 25-27) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ในงานของพวกเขาว่า หากผู้อ่านไม่รู้ความหมายของคำก็ จะไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ทำนองเดียวกันถ้านักศึกษาไม่เข้าใจบริบทที่อ่านเพราะรู้ศัพท์น้อย ก็ทำให้ เดาคำศัพท์ที่ต้องการหาความหมายได้ไม่ถูกต้อง

2. แบบฝึกหัดในการเดาคความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทมีน้อย เพราะ ระยะเวลาที่จำกัด นักศึกษาหลายคนกล่าวว่า ถ้าได้ฝึกทำแบบฝึกหัดมากกว่านี้ จะทำให้เข้าใจ วิธีการเดาคความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ทำแบบทดสอบ ได้ดีขึ้น เนื่องจากปลายเทอมนักศึกษาจะขาดเรียนบ่อย ผู้วิจัยจึงพยายามสอนให้เสร็จสิ้นภายใน ต้นเทอม อีกทั้งในชั่วโมงที่สอน ผู้วิจัยยังต้องแบ่งเวลาส่วนหนึ่งสอนตามภาระหน้าที่ และแบ่ง เวลาอีกส่วนหนึ่งสอนการเดาคความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ด้วยเหตุผลที่กล่าว มา นักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดี อาจไม่เข้าใจวิธีการเดาคความหมายของคำศัพท์ ภาษาอังกฤษจากบริบทอย่างเพียงพอ ซึ่งสามารถทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนได้ อย่างไรก็ตาม ควรอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจด้วยว่าบริบทบางประเภทใช้เดาคความหมายเพียงคร่าวๆเท่านั้น หาก ต้องการความหมายที่แท้จริง อาจต้องเปิดพจนานุกรม ดังที่กล่าวไว้ในงานของ Carolyn H. Fitzpatrick และ Marybeth B. Ruscica (Fitzpatrick และ Ruscica 1997: 236) Karen Blanchard และCristine Root (Blanchard และ Root 2005: 97)

3. ความเครียด เวลาที่ใช้ทำแบบทดสอบ จะทำหลังจากทดสอบการฟังวิชาภาษาอังกฤษ ที่นักศึกษาเรียนอยู่ ช่วงเวลานี้ นักศึกษามีความเครียดอยู่ก่อนแล้ว ทำให้นักศึกษาทำแบบทดสอบ ได้ไม่เต็มที่ ผู้วิจัยเลือกเวลานี้เพราะนักศึกษามาพร้อมเพรียงกันมากกว่าเวลาอื่น และลักษณะ การจัดที่นั่งจะนั่งห่างกัน ทำให้ไม่ต้องจัดที่นั่งใหม่

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

7.1.1 ควรทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ของนักศึกษาที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้แน่ใจว่ากลุ่มตัวอย่างรู้คำศัพท์เพียงพอที่จะใช้คำจากบริบทเดาคความหมายของคำที่ไม่รู้

7.1.2 ควรมีแบบฝึกหัดที่ใช้ในการฝึกเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทมากพอที่นักศึกษาจะเข้าใจวิธีเดาความหมายของคำอย่างแท้จริง

7.1.3 ควรเพิ่มระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีเวลาฝึกเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทมากขึ้น

7.1.4 ควรเพิ่มบทอ่านระดับอนุচ্ছেต (paragraph) ให้มากขึ้น เพื่อให้ใกล้เคียงการอ่านจริงมากที่สุด

7.1.5 ควรเน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ เพราะจำเป็นสำหรับการเรียนภาษา ผู้เรียนจะอ่านไม่รู้เรื่อง ฟังไม่เข้าใจ พูดไม่ได้ ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรทำวิจัยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จากบทอ่านที่เป็นระดับอนุচ্ছেต (paragraph)

7.2.2 ควรทำวิจัยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จากกลุ่มตัวอย่างที่มาจากการสุ่ม

7.2.3 ควรทำวิจัยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทกับคณะอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กมลวัฒน์ ครูฑแก้ว. การเดาคำศัพท์จากบริบท เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเร็ว. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. ถ่ายเอกสาร.
- กอบลาภ ต้นสกุล. ความสามารถในการอ่านและการหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. ถ่ายเอกสาร.
- กัยสิทธิ์ เพลรินทร์. ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นวิทยาคมที่ได้รับการฝึกการหาความหมายศัพท์จากบริบท. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน, ศาสตราจารย์. นวัตกรรมการศึกษา ชุดจิตวิทยาการอ่าน (Psychology of Reading). กรุงเทพฯ : ธารอักษร, 2547.
- ชูลี อินมั้น, ผู้ช่วยศาสตราจารย์. การอ่าน...สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา, 2533.
- ปานจิตต์ โกฎจนาวรรณ และ ธนิกานต์ มาชะศิริานนท์. คนฉลาดอ่าน : เพื่อการอ่านตำราไทย ให้เร็วและได้ผล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2542.
- ไพพรรณ อินทนิล, รองศาสตราจารย์. การส่งเสริมการอ่าน=Better Reading. ชลบุรี : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2546.
- พลชัย วิริยะสมบัติ. การวิเคราะห์กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539. ถ่ายเอกสาร.
- มุกดา พิภพลาภอนันต์. การศึกษาเปรียบเทียบการสอนความหมายของคำด้วยวิธี Context Clue และวิธีแปล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา บุญอนันตบุตร. ผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2547. ถ่ายเอกสาร.

สมุทร เข็มเขาวนิช. **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

สุทัศน์ นาคจัน. **ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางกะปิ ที่ใช้ “Reading Skills Development”**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. ถ่ายเอกสาร.

สุพักตรา เวสสุริย์. **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ: การหาความหมายของคำศัพท์จากปริบท สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536. ถ่ายเอกสาร.

สุรัชย์ ปิยานุกุล. **ผลของการใช้กลวิธีชี้นำการคิดในการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. ถ่ายเอกสาร.

สุรณี แก้วกลม. **Reading Skill Development**. อุดรราชธานี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุดรราชธานี, 2542.

อภิรดี จริยารังษีโรจน์. **การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2545. ถ่ายเอกสาร.

อัชฌา วิมลเกียรติ. **การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยวิธีเรียนแบบร่วมมือประเภทการค้นคว้าภายในกลุ่ม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547. ถ่ายเอกสาร.

Ada, W. Royce. **The Reading Light**. Orlando, Florida : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1996.

Alvermann, Donna E. and Phelps, Stephen F. **Content Reading and Literacy : Succeeding in Today's Diverse Classrooms**. 4th ed. United States : Pearson Education, Inc., 2005.

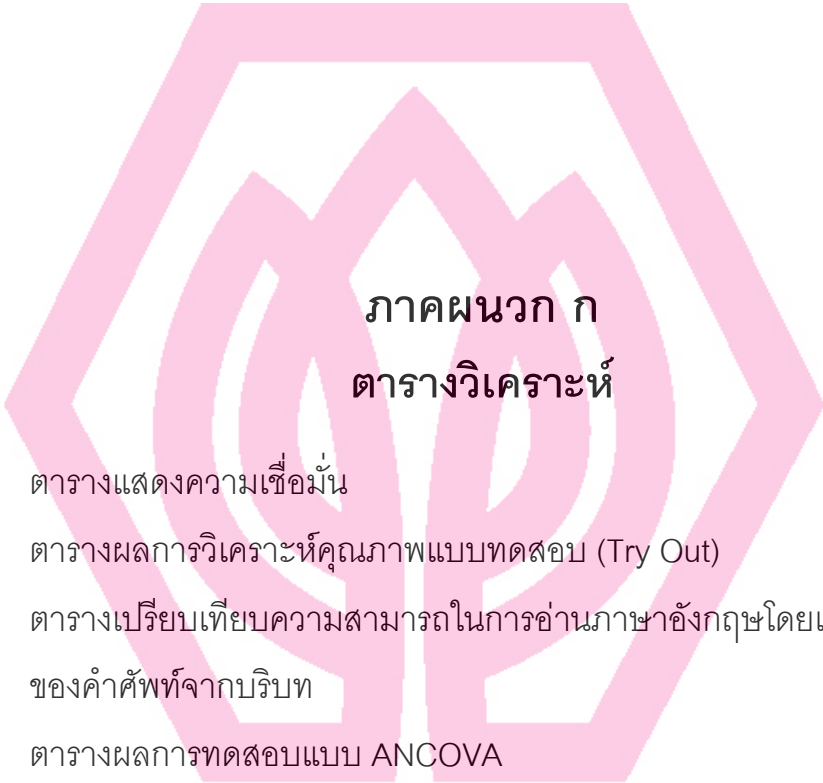
Blanchard, Karen and Root, Christine. **Ready to Read Now: A Skills-Based Reader**. United States : Pearson Education, Inc., 2005.

- Fitzpatrick, Carolyn H. and Ruscica, Marybeth B. **Reading Passages**. Boston : Houghton Mifflin, 1997.
- Hancock, Ophelia H. **Reading Skills for College Students**. 3rd ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall, 1995.
- Krantz, Harriet and Kimmelman, Joan. **Keys to Reading and Study Skills**. 2nd ed. New York : CBS College Publishing, 1985.
- Langan, John. **Reading and Study Skills**. 7th ed. Boston : McGraw-Hill, 2002.
- Singhaphan, Marisa. **Investigating the Effectiveness of Training in Vocabulary Guessing through Derivational Morphology on Students' Word Attack Skills**. Thesis, Master Degree of Arts in Applied Linguistics (English for Science and Technology) Bangkok : King Mongkut's University of Technology Thonburi, 1997.
- Mather, Peter and McCarthy, Rita. **Reading and All That Jazz: Tuning up Your Reading, Thinking, and Study Skills**. Boston : McGraw-Hill, 1999.
- Wimolkasem, Ngamthip. **A Comparative Study of Two Approaches to Vocabulary Instruction**. Thesis, Master Degree of Arts (Linguistics) Bangkok : Mahidol University, 1992.
- Muangsamai, Pornsiri. **English in Scientific Context**. 2nd ed. Bangkok : Kasetsart University, 1998.
- Sumphadoongchone, Pramarn. **Lexical Guessing in a Scientific Context : a Case of First-Year Mahidol Science Students**. Thesis, Master Degree of Arts (Applied Linguistics) Bangkok : Mahidol University, 2000.
- Rubin, Dorothy. **Reading and Learning Power**. New York : Macmillan, 1985.
- Seyler, Dorothy U. **Steps to College Reading**. 3rd ed. New York : Pearson Education, Inc., 2004.
- Smith, Brenda and Headley, Laura Courtney. **The Lifelong Reader**. 2nd ed. New York : Pearson Education, 2004.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
ตารางวิเคราะห์

- ตารางแสดงความเชื่อมั่น
- ตารางผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ (Try Out)
- ตารางเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท
- ตารางผลการทดสอบแบบ ANCOVA

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 6 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่น

Statistics for	Mean	Variance	Std Dev	N of Variables
SCALE	26.7241	111.8498	10.5759	50
RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)				
Item-total Statistics				
Scale	Scale	Corrected		
Mean	Variance	Item-	Alpha	
if Item	if Item	Total	if Item	
Deleted	Deleted	Correlation	Deleted	
L_1	26.3103	109.7931	.1719	.9146
L_2	26.2759	110.2783	.1237	.9152
L_3	26.4483	107.6133	.4270	.9121
L_4	26.2414	105.7611	.5574	.9107
L_5	26.5172	110.8300	.0979	.9149
L_6	26.2759	107.4926	.3908	.9124
L_7	26.0000	106.7143	.5244	.9112
L_8	26.2414	113.0468	-.1346	.9178
L_9	26.4138	112.2512	-.0625	.9167
L_10	26.0690	106.1379	.5496	.9108
L_11	26.0000	109.5714	.2175	.9140
L_12	26.1379	106.3374	.5089	.9112
L_13	26.3103	111.2217	.0356	.9160
L_14	26.1379	106.8374	.4595	.9117
L_15	26.2414	106.6182	.4735	.9116
L_16	26.3448	107.3768	.4132	.9122

I_17	26.1379	108.0517	.3404	.9129
I_18	26.1379	104.1232	.7308	.9089
I_19	25.7931	110.8128	.1787	.9139
I_20	25.8966	110.8818	.1013	.9147
I_21	26.2069	103.3842	.7936	.9081
I_22	26.4138	110.7512	.0885	.9153
I_23	26.2414	105.0468	.6278	.9099
I_24	26.0690	106.9236	.4690	.9116
I_25	25.9310	108.8522	.3287	.9130
I_26	26.0345	107.3202	.4416	.9119
I_27	26.3103	109.5074	.1993	.9144
I_28	25.9655	107.5345	.4568	.9118
I_29	26.1724	105.4335	.5927	.9103
I_30	26.1724	106.3621	.5011	.9113
I_31	26.2759	110.9212	.0631	.9158
I_32	26.1379	106.3374	.5089	.9112
I_33	26.3448	106.3054	.5205	.9111
I_34	26.2414	103.7611	.7558	.9085
I_35	26.2759	108.9926	.2461	.9139
I_36	26.2759	105.9926	.5375	.9109
I_37	26.0345	107.0345	.4715	.9116
W38	26.3793	104.3867	.7314	.9090
W39	26.1034	106.3103	.5200	.9111
W40	26.0690	104.4951	.7200	.9091
W41	26.2414	105.6897	.5644	.9106
W42	26.3448	109.8768	.1670	.9147
W43	26.1379	110.2660	.1266	.9151
W44	26.0345	109.2488	.2417	.9138
W45	26.1724	105.5049	.5856	.9104

W46	25.9310	107.4951	.4895	.9116
W47	26.3448	105.3768	.6144	.9101
W48	26.1379	108.1946	.3264	.9131
W49	26.3448	106.2340	.5277	.9110
W50	26.2069	105.1700	.6156	.9100

Reliability Coefficients

N of Cases = 29.0

N of Items = 50

Alpha = .9139

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 7 ตารางผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ (Try Out)

item	P	R
I_1	.43	.20
I_2	.47	.13
I_3	.27	.40
I_4	.47	.53
I_5	.20	.13
I_6	.43	.33
I_7	.73	.53
I_8	.50	-.07
I_9	.30	-.07
I_10	.63	.47
I_11	.73	.13
I_12	.57	.47
I_13	.43	.07
I_14	.60	.53
I_15	.47	.40
I_16	.40	.53
I_17	.60	.40
I_18	.60	.80
I_19	.93	.13
I_20	.83	.07
I_21	.53	.80
I_22	.33	.13
I_23	.50	.60
I_24	.67	.53
I_25	.80	.27
I_26	.70	.47
I_27	.40	.27
I_28	.77	.47
I_29	.53	.53
I_30	.53	.40

I_31	.43	-.07
I_32	.57	.47
I_33	.37	.47
I_34	.50	.73
I_35	.43	.20
I_36	.47	.53
I_37	.67	.40
W38	.37	.73
W39	.63	.47
W40	.67	.67
W41	.50	.60
W42	.40	.27
W43	.57	.07
W44	.70	.33
W45	.57	.60
W46	.80	.40
W47	.40	.67
W48	.60	.40
W49	.40	.53
W50	.53	.67

P ค่าความยากง่าย

R ค่าอำนาจจำแนก

จำนวนผู้เข้าสอบ 29 คน

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเดาความหมายของคำศัพท์
จากบริบททั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ข้อที่	กลุ่มควบคุม				กลุ่มทดลอง			
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	26	52.0	43	86.0	18	36.0	25	50.0
2	2	4.0	2	4.0	1	2.0	8	16.0
3	14	28.0	29	58.0	24	48.0	38	76.0
4	16	32.0	23	46.0	14	28.0	14	28.0
5	13	26.0	38	76.0	24	48.0	34	68.0
6	26	52.0	38	76.0	28	56.0	38	76.0
7	18	36.0	18	36.0	23	46.0	24	48.0
8	18	36.0	17	34.0	20	40.0	34	68.0
9	12	24.0	37	74.0	28	56.0	40	80.0
10	14	28.0	13	26.0	21	42.0	18	36.0
11	18	36.0	7	14.0	15	30.0	30	60.0
12	13	26.0	33	66.0	23	46.0	41	82.0
13	18	36.0	40	80.0	27	54.0	44	88.0
14	5	10.0	9	18.0	10	20.0	9	18.0
15	12	24.0	21	42.0	22	44.0	23	46.0
16	14	28.0	25	50.0	19	38.0	23	46.0
17	13	26.0	24	48.0	16	32.0	29	58.0
18	25	50.0	29	58.0	26	52.0	34	68.0
19	14	28.0	11	22.0	20	40.0	39	78.0
20	17	34.0	33	66.0	29	58.0	43	86.0

ข้อที่	กลุ่มควบคุม				กลุ่มทดลอง			
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
21	26	52.0	17	34.0	24	48.0	18	36.0
22	7	14.0	7	14.0	12	24.0	7	14.0
23	19	38.0	25	50.0	26	52.0	26	52.0
24	13	26.0	32	64.0	15	30.0	36	72.0
25	15	30.0	15	30.0	15	30.0	31	62.0
26	23	46.0	28	56.0	31	62.0	40	80.0
27	9	18.0	43	86.0	10	20.0	46	92.0
28	13	26.0	47	94.0	17	34.0	50	100.0
29	8	16.0	47	94.0	19	38.0	48	96.0
30	11	22.0	47	94.0	14	28.0	47	94.0
31	6	12.0	43	86.0	12	24.0	45	90.0
32	15	30.0	47	94.0	17	34.0	44	88.0
33	6	12.0	30	60.0	10	20.0	46	92.0
34	5	10.0	33	66.0	9	18.0	45	90.0
35	10	20.0	37	74.0	21	42.0	50	100.0
36	6	12.0	25	50.0	7	14.0	36	72.0
37	10	20.0	39	78.0	14	28.0	44	89.8

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบแบบ ANCOVA

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: POSTEST

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	861.645 ^a	2	430.823	23.862	.000
Intercept	5562.368	1	5562.368	308.077	.000
Pretest	481.395	1	481.395	26.663	.000
Sect	142.362	1	142.362	7.885	.006
Error	1751.345	97	18.055		
Total	55467.000	100			
Corrected Total	2612.990	99			

a. R Squared = .330 (Adjusted R Squared = .316)

Choose the meanings of the underline words and then cross (X) on the answer sheet.

1. Four types of objects revolve around the sun; however, the planets are largest objects that circle our fiery star.
a) circle b) stop c) move against d) turn
2. Do you participate in one of the more popular avocations, such as jogging, tennis, or stamp collecting?
a) works b) sports c) crafts d) vacations
3. Like my father's commands, my mother's orders seem reasonable.
a) comments b) orders c) reasons d) statements
4. The apathetic student doesn't hand assignments in on time, takes few or no class notes, may or may not buy a text, and spends little time preparing for tests.
a) sensitive b) insensible c) enthusiastic d) sympathetic
5. Water and fuel are both precious natural resources. Just as we need to conserve fuel, we need to save water, especially in times of drought. There are several easy ways to save water in your home.
a) use b) have c) serve d) save
6. The sea lion is a cumbersome animal on land, but in the water it is one of the most graceful.
a) beautiful b) very quick c) speedy d) ungraceful
7. This article will give you some tips to help keep your pet cool in the summer heat.
Your veterinarian can give you some suggestions too. The first suggestion is to give your pet lots of water throughout the day.
a) water b) money c) heat d) suggestions
8. Left in the refrigerator for over three months, the eggs were putrescent; i.e., they smelled rotten.
a) fresh b) good c) spoiled d) frozen

9. The whole team was let down when we lost the game, and the coach was just as disappointed.

- a) appeared b) appointed c) disappointed d) coached

10. The temperature here varies a lot. In contrast, the temperature in my hometown usually stays the same.

- a) often changes b) almost change
c) stays the same d) doesn't stay the same

11. Michelangelo was a versatile artist; for instance, he is famous as both the sculptor of "the Pietà" and the painter of the Sistine Chapel.

- a) someone who likes many different things
b) someone who likes specific things
c) someone who is unable to learn new skills quickly
d) someone who is good at a lot of different things

12. I'm terrified of snakes. Similarly, I'm scared of spiders.

- a) terrible b) scared c) disgusted d) sensible

13. John said he was furious when he read the note. I was also very angry after he showed it to me.

- a) very frightened b) very serious c) very nervous d) very angry

14. He had promised to be candid, so he had to tell them just what he thought.

- a) thoughtful b) honest c) available d) quiet

15. Unlike its fragrant cousins, the common daisy has a somewhat fetid smell.

- a) stinky b) good c) pleasant d) fresh

16. They were expecting a catastrophic event, so they were prepared when the hurricane hit.

- a) wonderful b) disastrous c) fancy d) comfortable

17. He likes the opaque window coverings, but she prefers the transparent curtains because the light can pass through it.

- a) colorful b) clear c) nontransparent d) decorative

18. Supranee is an introvert; for instance, she likes to think of herself. She does not talk with friends, and she only stays in her house.
- a) someone who is interested in her own thoughts
 - b) someone who enjoys spending time with others
 - c) someone who likes various thinking
 - d) someone who likes talking
19. Condiments, e.g., pepper, salt, and mustard, make food taste better.
- a) seasoning
 - b) vegetable
 - c) chilli
 - d) fruit
20. It is incorrect to speak as if all secretaries or nurses are women; it is also erroneous to speak as if all lawyers or pilots are men.
- a) polite
 - b) impossible
 - c) right
 - d) incorrect
21. English has lots of homophones, such as two/too and bear/bare.
- a) words that are spelled differently
 - b) words that have some meanings but different spelling
 - c) words that sound alike but are spelled differently
 - d) words that have different meaning and are spelled differently
22. Abigail wore a neat, professional-looking suit to her interview, while Susan's clothes were tawdry; Abigail was given the job.
- a) good looking
 - b) not neat
 - c) not flashy
 - d) high quality
23. The twins were so different at feeding time. Jill ate everything and liked to try new foods, but Jake was a finicky eater.
- a) spoon-feeding
 - b) difficult
 - c) pleasant
 - d) big
24. Although Haruko never doubted or questioned her professors' lectures, Sawa was often skeptical.
- a) believed
 - b) credited
 - c) doubted
 - d) disinterested
25. There are many types of fictional genres: novels, essays, poetry, and plays are some.
- a) kinds
 - b) plays
 - c) some
 - d) general

33. Myofibrils are thin threads in the cytoplasm of muscle cells.

“Myofibrils” means _____

34. The branch of cultural anthropology that studies human languages is called linguistics.

“linguistics” means _____

35. In geometry, a hexagon is a figure with six sides and six angles.

“hexagon” means _____

36.-37. Weather refers to the condition of atmospheric elements at a given time and for a specific area. That area could be as large as the New York Metropolitan Area or a spot as small and specific as a weather observation station. The study of the changing conditions of the atmosphere is known as meteorology.

36. “Weather” means _____

37. “meteorology” means _____

ภาคผนวก ค

- บทเรียน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทเรียนครั้งที่ 1

Practicing for Context Clues

- Definition clues
- Comparison clues
- Contrast clues
- Example clues

Context Clues

You can guess the meaning of new and difficult vocabularies by studying context clues: definition clue, comparison clue, contrast clue, and example clue. A **clue** is the information that helps you solve a problem. Also it helps you to understand the meaning of words you don't know. **The context** is the words and sentences surrounding the unfamiliar word.

Definition Clues

The writer may define or explain an unknown word (underlined word) in the sentence.

Examples:

- An omen means a sign that foretells the future.
- The time of year when day and night are equal in length everywhere is known as an equinox.
- The study of the origin of words is called etymology.
- El Niño is an upsurge of warm water across vast reaches of the Pacific Ocean, affecting winds, currents, and the climates of both North and South America.
- A set in mathematics may be referred to as an aggregate.

- When a drug is purchased under a brand name, its price is many times higher than if the same drug were bought by its generic name. The **generic name** refers to the chemical ingredient in the drug. The **brand name** refers to the name given to a drug by a particular company. Thus, several brand-name drugs of different companies can all contain the same generic drug.

The meaning of a word is sometimes in **parentheses**, between **commas**, or after a **dash**.

- A **tsunami**, huge ocean wave, can be dangerous.
- She was **cognizant**, or aware, of the approaching storm.
- His manner of **admonishing** us—by sharply criticizing—was extremely embarrassing.
- **Altruism** (a lack of interest in any personal advantage) was not a feature of the “Me-Decade.”
- **Animosity**, a feeling of strong dislike, developed among the workers when some refused to join the union.

Exercises:

1. A **bark** is one kind of sailing vessel having three or more masts.

“**bark**” means _____

2. Are you **averse**—opposed—to the court decision?

“**averse**” means _____

3. I spotted a **horde**—or birds flying south across the inlet.

“**horde**” mean _____

4. **Viruses** are disease-causing organisms visible only through an electron microscope.

“**Viruses**” means _____

5. Cyrano de Bergerac endured many insults because of his legendary **proboscis**—his nose.

“**proboscis**” means _____

6. **Knowledge** is all that has been grasped by the mind.

“**Knowledge**” means _____

7. Polygamy, the practice of having many mates, is unlawful in the United States.

“Polygamy” means _____

8. When you have reached the acme (height) of your athletic abilities, you will be able to enter the marathon.

“acme” means _____

9. The three main groups of dinosaurs are herbivores (animals that eat plants).

“herbivores” means _____

10. Trees that lose their leaves every year are called deciduous trees.

“deciduous trees” means _____

11. Zoologist, people who study animals, are particularly interested in dragonflies, but everyone can enjoy their colors and shapes.

“Zoologist” means _____

บทเรียนครั้งที่ 2

- Comparison clues
- Contrast clues

Comparison clues

Some times you can figure out the meaning of a word because the sentence contains words or phrases such as *as, just as, too, and, similarly, similar to, related, resembling, like, alike, the same as* or *also* that indicate a comparison between two similar ideas.

Examples:

- An elephant is immense, comparing to a mouse.
- Jimmy was astounded when he won first prize, and I was also surprised.

Exercises:

1. She was as **agitated** as a caged animal.

The word "**agitated**" means

- a) upset b) happy c) strong d) kind

2. Cheer.....boys Cheer

Being a cheerleader is generally perceived as an activity for girls or effeminate boys. So the 'cheer-leaders' in the boy's schools try to emphasize their masculinity and their united front, which some see as **arrogance**.

The word "**arrogance**" means

- a) personality b) trust c) self-confidence d) realness

3. Some people said that Life is music. For Bundit Ungrangsee, however, music is his Lifeblood. Dressing in a tuxedo and standing on the podium in a luxurious hall might see like a **glamorous** life but Bundit says that it is not easy as it appear.

The word "**glamorous**" means

- a) elegant b) interesting c) lovely d) unusual

Contrast clues

Some times you can figure out the meaning of a word because the sentence contains words or phrases such as *not, on the other hand, unlike, instead, even though, although, in contrast, but* or *however* that indicate a contrast between two opposite ideas.

Examples:

- It was bright yesterday, but today is gloomy.
- The model's figure was flaccid, not firm.
- Which is worse: someone with a voracious appetite or someone who eats little or no food?
- The child never stops talking in class: she is the most garrulous student in the whole kindergarten.
- Lisa is diligent student, but her sister doesn't work hard in school.
- One of my roommates is loquacious, but the other one rarely talks at all.
- Although we tried our best to reach the lake, the thick trees, vines and underbrush made our efforts futile.

Exercises:

1. Plants grow well when there is sufficient rain, but they will die if there is not enough rain.

"sufficient" means _____

2. Concerned residents of the apartment complex faced a plethora of problems but few solution.

"plethora" means _____

3. Most of the protestors were vociferous, but a few picketed quietly.

"vociferous" means _____

4. Some rock stars enjoy ephemeral fame whereas others remain popular for years.

"ephemeral" means _____

5. Although scientists are certain that life has evolved over time, they are dubious about the exact dates of various events.

“dubious” means _____

6. My sister is an optimist, but her boyfriend is one who is always gloomy and expects the worst to happy.

“optimist” means _____

7. In spite of his failure to get an A on the test, Rick subdued his desire to blame the teacher.

“subdued” means _____

8. Ana is usually rather silent, but she was unusually loquacious today.

“loquacious” means _____

9. All winter the trees in my neighborhood were without leaves, but now that spring is here they are covered with new foliage.

“foliage” means _____

บทเรียนครั้งที่ 3

Example clues

Sometimes a writer gives an example or examples to help explain an unfamiliar word. The example(s) will help you figure out the general meaning of the word if it is new to you. Expressions like *such as*, *for instance*, *for example*, and *like* introduce clues.

Examples:

- Hoodlums, muggers, thieves, and similar dregs of society prey on weak victims.
- My boss is parsimonious when he gives year-end raises; for example, mine was five cents an hour.
- Example of nocturnal animals are the owl and the raccoon.
- Jessie is an indulgent mother. For instance, she lets her daughter eat as much candy as she wants, stay up late, and miss school.
- Ever since I was a child, I have liked to play percussion instruments like drums.
- Studies have shown that most workers are pleased with the ancillary aspects of their work, such as work conditions, bonuses, health benefits, and vacation allotments.
- The meat was not seasoned, the salad was not crisp, and the vegetables were overcooked. What could be less appealing than such an insipid meal?

Exercises:

1. When we examine congenital diseases such as color blindness and hemophilia, we become involved in the genetic branch of science.

“congenital” means _____

2. Most apes, such as gorillas and chimpanzees, are very social animals.

“apes” means _____

3. My father thought he owned an authentic antique chest, but he was told recently that it was a fake.

“authentic” means _____

4. John was very selfish. For instance, he would not let anyone use his pens or look at his book.

“selfish” means _____

5. The United States has sent many spaceships such as Columbia, Shuttle and Challenger.

“spaceships” means _____

6. John has many hobbies, such as listening to music, playing guitar, reading book and collecting stamps.

“hobbies” means _____

7. Marian will stop at the supermarket to buy some household utensils, such as pots, dishes, spoons, forks, knife and glasses.

“household utensils” means _____

8. Charcot’s special study was diseases, such as bacteria, virus and germ.

“diseases” means _____

9. Do you have some dessert after your lunch, such as, fruit, cookies or ice cream?

“dessert” means _____

10. Bob, who only gets up to eat, never wants to play, and doesn’t have the energy to wag his tail, is the most indolent dog I know.

“indolent” means _____

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวนราวดี พันธุ์นรา
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	13/178 หมู่ 5 ถ. นวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ ภาควิชาภาษาต่างประเทศ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	
	พ.ศ. 2528 ศศ.บ. จาก มหาวิทยาลัยขอนแก่น
	พ.ศ. 2537 ศศ.ม. จาก มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY